

Det er, som om den økonomiske krise og nogle af de økonomiske problemer, som nogle borgere er havnet i og andre vil komme i, skyldes regeringen og er noget, der er kommet udefra, noget, man ikke selv har et ansvar for, ja, noget, der traumatiserer og stigmatiserer børn og familier og nærmest vil trække meget lange og uoprettelige spor ud i slægten.

Jeg kom under indlægget til at sidde og spekulere lidt på, hvordan jeg dog egentlig selv var nået hertil, hvor jeg er nået som 51-årig. Jeg kom til at spekulere meget på, hvordan mine forældre havde klaret sig i deres liv, og hvordan mine bedsteforældre havde klaret sig i deres liv med økonomiske kriser, med personlige, familiemæssige ulykker og problemer, med økonomiske trængsler og med verdenskonjunkturer, der er gået op og ned, med samfundsmæssige forhold, som er gået dem imod, og som også somme tider har været med dem, men som dog har fået skabt baggrund for, at en familie kunne udvikle sig med stadig mere velstand, stadig bedre uddannelse og stadig flere udfoldelsesmuligheder.

Nu står vi så i en situation, hvor velstanden i Danmark aldrig har været bedre, og hvor levefoden for alle i dette land er blandt verdens højeste, men det, vi hører, er, at nu ramler det hele, nu falder korthuset sammen, for denne forfærdelige VK-regering lader hånt om alting, foretager sig intet, nu bliver det en massegrav for alle. Og hvad er det dog for noget sludder? Der er lavet bankpakke I, der er lavet bankpakke II, der er taget initiativ til en lang, lang række tiltag til overvågning, til understøttelse, i Økonomi- og Erhvervsministeriet, i Finansministeriet, blandt det politiske flertal, ja, i nogle sammenhænge har oppositionen endda også hjulpet til.

Alligevel fremstår det, som om det her er et samfund, der lader hånt om den enkelte, så den svage får lov at sejle sin egen sø. Det fremstår, som om de onde kræfter – regeringen, kapitalen, virksomhederne – lader hånt om almindelige menneskers interesser, at det her vil komme til at skabe problemer for børn og familier, problemer, som er uoprettelige, og som man ikke selv har noget ansvar for. Det er simpelt hen ikke til at holde ud at høre på.

Sandheden er, at der er en regering, der har været årvågen fra dag et, som har opstillet handlingsplaner, som har dannet skole andre steder i Europa, og at vi har et velfærdssamfund med et sikkerhedsnet, der i den grad rækker ud under den enkelte, at der er uddannelses- og arbejdsmuligheder for alle, som der aldrig har været

tidligere, selv i en situation, hvor arbejdsløsheden er stigende.

Kl. 22:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg kommer til at gøre opmærksom på, at taletiden er rimelig overskredet.

Kl. 22:11

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Derfor ville det være meget, meget velgørende, om der var en smule ansvarlighed, en smule anstændighed og en smule respekt for det, der er gjort, og også en smule erkendelse af, at den enkelte i enhver situation, også den nuværende, også har et ansvar for den gæld, man selv optager.

Kl. 22:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg er nødt til at spørge, om der er flere, der ønsker ordet. Der er en kort bemærkning. Ordføreren bedes komme tilbage til talerstolen. Der er en kort bemærkning fra fru Line Barfod fra Enhedslisten, værsgo.

Kl. 22:11

Line Barfod (EL):

Jeg skal bare så stiltfærdigt, når nu hr. Kim Andersen gør så meget ud af det personlige ansvar, spørge, om hr. Kim Andersen så også mener, at bankdirektørerne har et personligt ansvar, for ellers forstår jeg det simpelt hen ikke. Jeg forstår ikke logikken i, at når bankdirektørerne har truffet en række forkerte beslutninger, der betyder, at pengene fosser ud af bankerne til spekulanter, så er der intet personligt ansvar – man kan ikke engang sætte spørgsmålstegn ved, om de skal have alle deres bonusordninger; der er intet personligt ansvar – men bankkunden, der, fordi han er blevet arbejdsløs, ikke har råd til at betale på sit boliglån og ikke kan få en ordning i sin bank, fordi banken har lukket for kreditten på grund af alle de penge, de har tabt på spekulanterne, har et personligt ansvar, kan jeg forstå. Det hænger bare ikke helt sammen for mig, så jeg vil bare høre hr. Kim Andersen, hvorfor han mener at skatteborgerne skal betale for bankdirektørernes beslutninger, men at man ikke skal gå ind og sikre rådgivning til den, der er blevet arbejdsløs.

Kl. 22:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 22:12

Kim Andersen (V):

Jamen jeg køber ikke spørgerens præmis, for jeg har jo netop ikke sagt, at vi ikke skal foretage os